

இந்திய வனவிலங்குகள்

ஆசிரியர்

ப. சி. சுப்பையன், எம்.எஸ்ஸி.,
துணைப் பேராசிரியர், விலங்கியல் துறை,
அரசினர் கலைக்கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர்.

தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்

First Edition—June, 1974

T.N.T.B.S. (C.P.) No. 574

© **TAMIL NADU TEXT BOOK SOCIETY**

WILD LIFE IN INDIA

P. S. SUBBAIYAN

Price Rs. 8 - 40

‘Published by the Tamil Nadu Text Book Society under the Centrally Sponsored Scheme of Production of books and literature in regional languages at the University level, of the Government of India in the Ministry of Education and Social Welfare (Department of Culture), New Delhi.’

Printed by

**BHAGAT PRINTERS,
407, M. K. N. ROAD,
ALANDUR, MADRAS-600016**

31. ரைனோசிரஸ் (Rhinoceros)

காண்டாமிருகம்

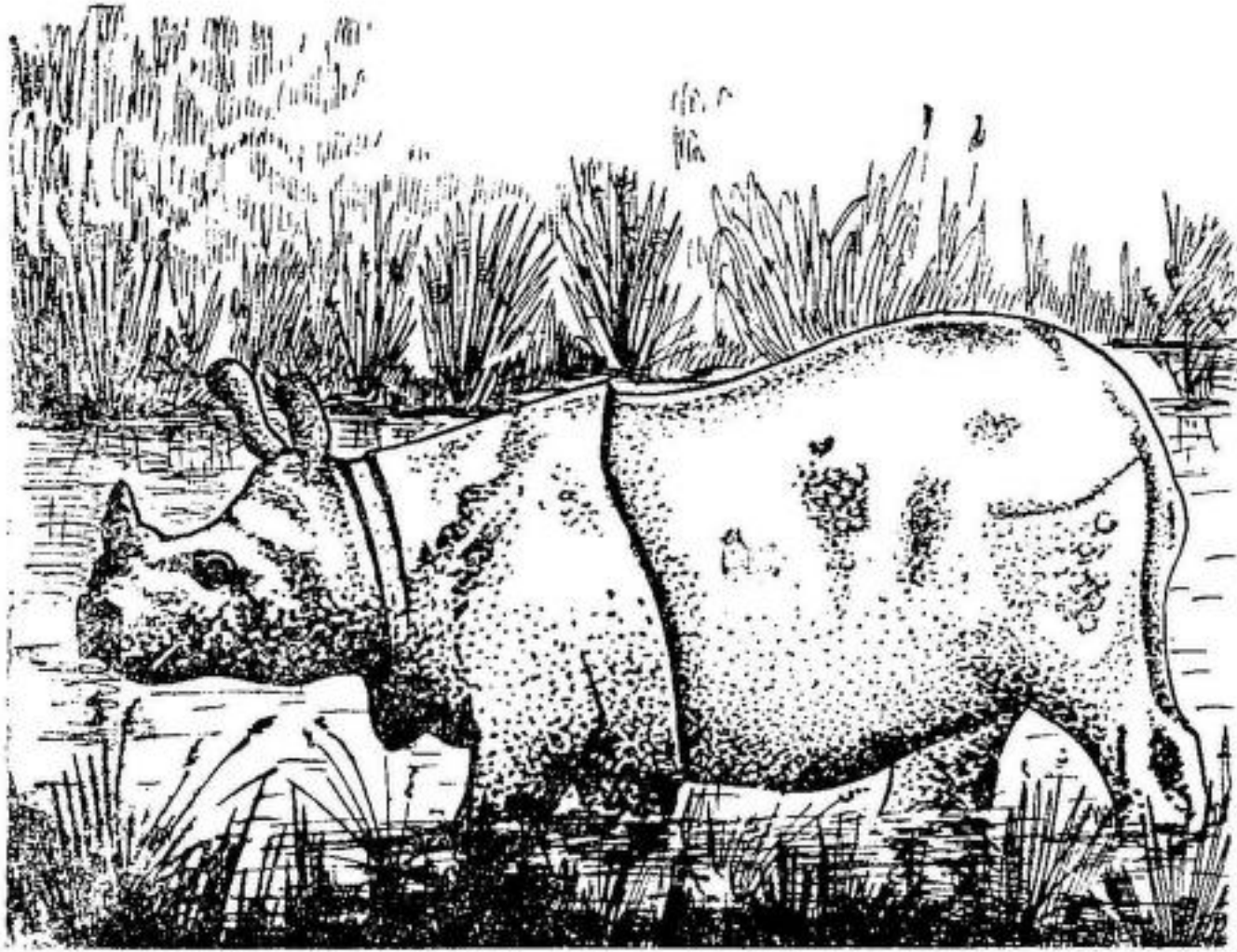
விலங்கியல் பெயர் :	ரைனோசிரஸ் யுனிகார்னிஸ் (Rhinoceros Unicornis)
வரிசை :	பெரிஸோடேக்டிலா (Perissodactyla)
குடும்பம் :	ரைனோசெரோட்டே (Rhinocerotidae)

சுமார் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் சிந்துநதிச் சமவெளி முழுவதும் திரிந்துகொண்டிருந்த ரைனோசிரஸ், இன்று நம் நாட்டில் அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் மட்டுமே உள்ள நிலையை அடைந்திருக்கிறது. இந்திய ரைனோசிரஸ் புல்வெளிப் பிரதேசத்தில் வாழ்வது. காடுகளிலுள்ள மரங்கள் வெட்டப்பட்டதாலும், புல்வெளிகளில் கால்நடைகள் மேய்க்கப்பட்டதாலும் சூழ்நிலை மாற, ரைனோக்கள் வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டன. இதே நிலையைத்தான் ஆப்பிரிக்காவிலும், மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளிலும் உள்ள ரைனோக்கள் அடைந்துள்ளன. 16-ம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் மேற்குப் பகுதியிலும் இவைகள் பரவியிருந்தன. மொகலாய அரசர் பாபர் ரைனோவை வேட்டையாடியதாகச் சான்றுகள் உள்ளன. காம்பேயின் அரசர் போர்ச்சுகல் அரசருக்கு ஒரு இந்திய ரைனோவைக் கோவாத் துறைமுகத்திலிருந்து கப்பலில் அனுப்பியதாக அறிகிறோம்.

இரு நாடுகளுக்கிடையில் நல்லுறவை ஏற்படுத்தும் சிறந்த தூதுவராக விலங்குகள் உள்ளன. சில ஆண்டுகளுக்குமுன் நமது காலஞ்சென்ற பாரதப் பிரதமர் நேரு அவர்கள் ஜப்பான் நாட்டுக் குழந்தைகளின் மகிழ்ச்சிக்காக ஒரு யானைக் குட்டியை அனுப்பி வைத்ததை நாம் அறிவோம். விலங்குகளுக்கு நாடு, மதம், மொழி போன்ற வேறுபாடுகள் கிடையா. இவற்றை எல்லா நாட்டு மக்களும் கண்டு களிப்புறுகின்றனர். ஒரு நாட்டின் அரிய

விலங்குகளைப் பல நாடுகளுக்கு அனுப்பிவைத்து நல்லுறவை ஏற்படுத்துவதால், நாடுகளுக்கு இடையில் ஏற்படும் போட்டியும், பொருமையும் குறைய நல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது.

ரைனோக்களைப் பலவாறாகக் கொன்றதாலும், பிடித்ததாலும், மற்றும் அவற்றின் வாழ்விடங்கள் அழிக்கப்பட்டதாலும் இந்தியாவின் மேற்குப் பகுதியிலும், கங்கைச் சமவெளியிலும் அவைகள் மறைந்துவிட்டன. 1960-ல் இவை அஸ்ஸாம், வடக்கு வங்காளம், வடக்கு பீகார், தென் நேபாளம் ஆகிய பகுதிகளில்மட்டும்

படம் II—31.1.

பெரிய இந்திய ஒற்றைக்கொம்பு ரைனோசிரஸ் (காண்டாமிருகம்)

காணப்பட்டன. அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் பிரமபுத்திரா பள்ளத்தாக்கில் அடர்ந்த காடுகளும், புல் வெளிகளும் இருந்தன. ஆனால் தேயிலைத் தோட்டங்கள், இருப்புப் பாதைகள், மக்கள் குடியேற்றம், மேய்ச்சல் நிலம் போன்றவைகளுக்காக இப்பகுதிகளிலிருந்த காடுகள் அழிக்கப்படவே, இங்கு வாழ்ந்த வனவிலங்குகளின் எண்ணிக்கை வெகுவாகக் குறைந்தன. மனிதர்கள் வேட்டையாடியதால் ரைனோக்களின் எண்ணிக்கை மேலும் குறைந்தது.

ரைனோக்களைக் கொன்றதற்குக் காரணம் அவற்றின் கொம்பின் மீதுள்ள அலாதி மோகம்தான். ரைனோவின் கொம்பால் செய்யப்

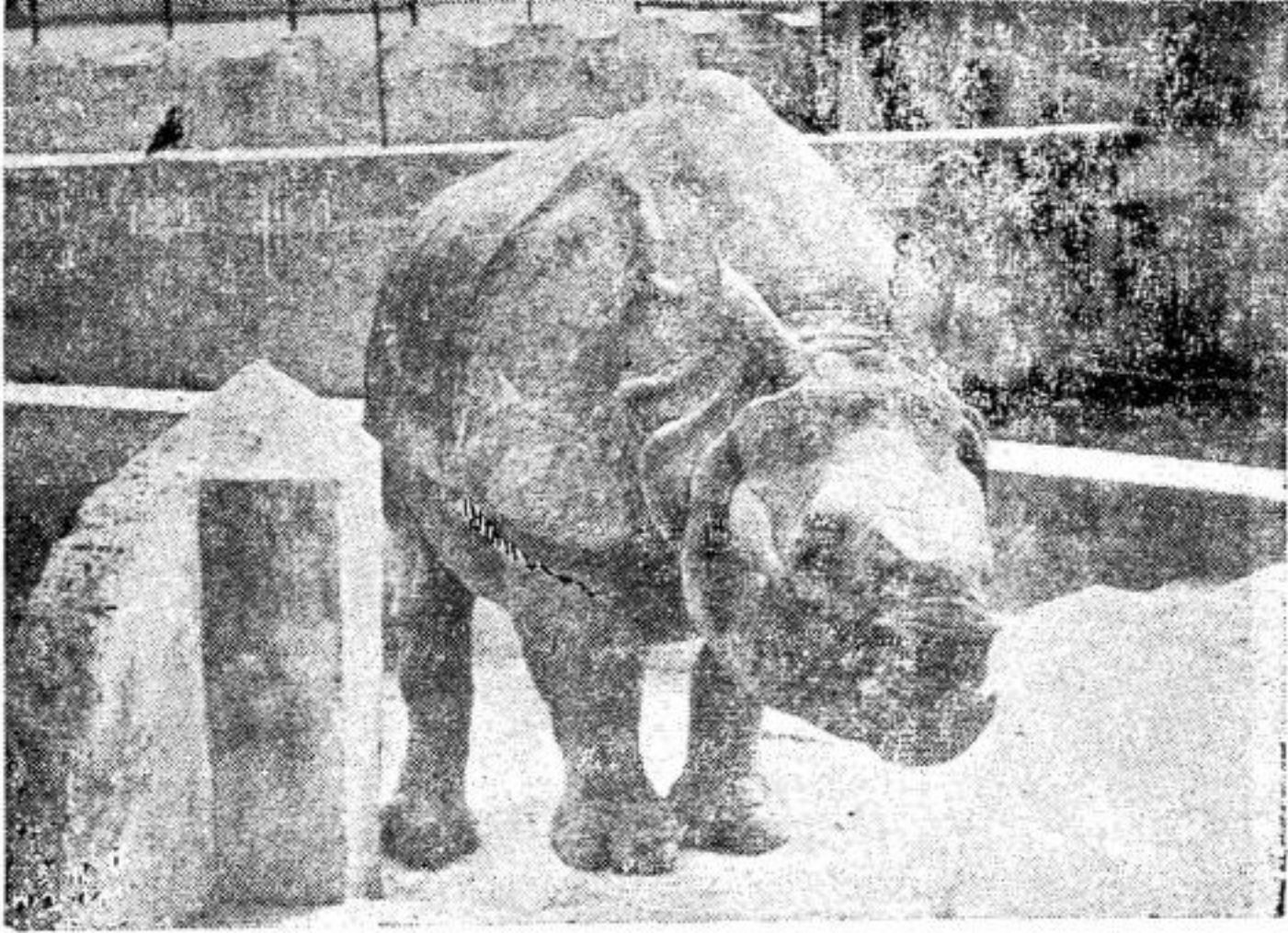
பட்ட கோப்பையில் பாணம் அருந்துவது உடல்நலத்திற்கு நல்லது என்ற கருத்து நிலவி வருகிறது. விஷம் கலக்கப்பட்ட பாணம், ரைனோவின் கொம்பால் செய்யப்பட்ட கோப்பையில் இருந்தால் அதன் நச்சுத்தன்மை நீங்கிவிடும் என்று நம்பப்பட்டது. மேலும் அக் கோப்பையில் பாணம் அருந்தினால் வாலிபம் திரும்பும், பால் உணர்வு நன்கு தூண்டப்படும் (Aphrodisiacal) என்ற தவறான கருத்துக்களாலும் ரைனோக்கள் கொல்லப்பட்டன. உடல் நலனுக்குத் தேவையான எவ்விதப் பொருளும் ரைனோவின் கொம்பில் இல்லையென இன்று அறிவியல் முறையில் ஆய்ந்து நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க ரைனோவின் கொம்பைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதில் ஆர்வம் இருக்குமல்லவா? மான், எருது போன்றவற்றின் கொம்புகள், அவற்றின் மண்டை எலும்பில் இருந்து தோன்றியவை. ரைனோவில், மயிர்கள் ஒன்று சேர்ந்து இணைந்து தடித்தக் கொம்பாக உள்ளன. இது, கெரட்டின் (Keratin) என்ற பொருளால் ஆனது. ரைனோவின் கொம்பு அதன் மண்டை எலும்புடன் இணைந்தில்லை. இது புறத்தோலிலிருந்து தோன்றிய தால் தசையில் பதிந்துள்ளது. பலமாகத்தட்டி இதைப் பெயர்த்து எடுத்து விடலாம். (புகைப்படம் II-31.2) கொம்பு நீக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்து இரத்தம் கொட்டும். கொம்பு நீக்கப்பட்ட இடத்தில் ஒரு வருடத்திற்குள் புதிய கொம்பு ஒன்று முளைத்து விடுகிறது. இந்தியப் பெண் ரைனோவுக்கும் கொம்பு உள்ளது. இதனால், ரைனோக்களின் புறத்தோற்றத்திலிருந்து அவற்றின் பால் வேறுபாட்டைக் கண்டறிய இயலாது.

ரைனோவின் கொம்பைப்பற்றி வினோதமான நம்பிக்கைகள் கிழக்கு ஆசியாப் பகுதியில் நிலவுகிறது. அதன்படி, ரைனோவின் கொம்பை மகப்பேறு காலத்தில் பெண்ணின் படுக்கைக்கடியில் வைத்தால், மகப்பேறு எளிதாக நிகழ்வதாகக் கருதப்படுகிறது. இக் கொம்பு உள்ளவர்கள் அதனை நல்ல வாடகைக்குக் கொடுப்பதாகவும் தெரிகிறது. மேலும் ரைனோக் கொம்பு ஊர வைத்த நீரைத் தினமும் ஒரு கரண்டி குடித்தால் முதுமை நீங்கி, வாலிபம் திரும்பும் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது.

இந்திய ரைனோவின் மிகப் பெரிய கொம்பு 24 அங்குல நீளம் உள்ளது. இக் கொம்பு பிரிட்டிஷ் பொருட்காட்சிச் சாலையில் (Museum) இருக்கிறது. இந்திய ரைனோ ஒற்றைக் கொம்புடைய தால் இது ஒற்றைக்கொம்பு ரைனோசரஸ் எனப்படுகிறது. கஜிரங்காக் காட்டில் இருந்த ஒற்றைக்கொம்பு ரைனோக்கள் பெருமளவில்

வேட்டையாடப்பட்டதால், 1908ல் சுமார் 12 ரைனேக்களே இருந்தன. அவற்றைப் பாதுகாக்கப் பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, கஜிரங்காக் காடு, ரைனேக்களின் புகலரணை ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

படம் II-31.2

பெரிய இந்திய ஒற்றைக்கொம்பு காண்டாமிருகம். இதில் கொம்பு இல்லை

ரைனேவிற்கு நிலையான மன நிலையில்லை. இது மிக முரட்டுத் தன்மை உடையது. இது திடீரென்று மற்ற விலங்குகளையும், மனிதர்களையும் தாக்கும். குட்டியுடன் உள்ள பெண் ரைனே அதிகக் கோபம் உடையது. யானைகளும் இதன் தாக்குதலுக்கு அஞ்சி ஓடிவிடுவதுண்டு. நன்கு பழக்கப்பட்ட வலுவள்ள யானை எதிர்த்து நிற்கும்பொழுது, ரைனே அதனை அணுகித் தாக்குவது இல்லை. ரைனே யானையின் அருகில் நெருங்கியதும் திடீரென்று நின்று வேகமாகத் திரும்பி உறுமிக்கொண்டு ஓடிவிடுகிறது. இது மனிதர்களையோ அல்லது மற்ற விலங்குகளையோ முட்டும்பொழுது கொம்பினால் கொத்திக் கிழிப்பதில்லை. இது தன் கீழ்த் தாடையிலுள்ள பெரிய உளிப்பற்களை மேல்நோக்கிச் செலுத்திக் காயத்தை உண்டாக்குகிறது. ரைனே சில சமயங்களில் தன் கொம்பை மரங்களிலும் நிலத்திலும் தேய்ப்பதுண்டு. இது தன் கொம்பை கூர்மைப்படுத்துவதற்காகத் தேய்ப்பதில்லை. கொம்பிலுள்ள

ஒட்டுண்ணிகளைப் போக்கவே கொம்பை மண்ணில் தேய்க்கிறது. ரைனோவின் உடலின் மீதுள்ள ஒட்டுண்ணிகளைப் பிடித்துத்தின்னப் பல பறவைகள் அதன் உடல் மீது உட்கார்ந்திருப்பதைக் காணலாம்.

ரைனோவின் தோல் தடித்து அகன்று தகடுகள் போன்று பெரிய மடிப்புக்களுடன் இருக்கிறது. இந்திய ஒற்றைக் கொம்பு பெரிய ரைனோவில் இம்மடிப்புக்கள் தோளின் முன்னும் பின்னும், தொடைகளின் முன்னும் உள்ளன. தோளுக்கு முன்னுள்ள மடிப்பு முதுகு வரை செல்வதில்லை. இது இந்திய ஒற்றைக் கொம்பு பெரிய ரைனோக்களில் மட்டும் காணப்படும் தனித் தன்மையாகும். தோலின் மடிப்புக்களிலுள்ள ஒட்டுண்ணிகளைப் போக்க ரைனோ சேற்றில் படுத்துப் புரண்டு தன் உடல் முழுவதிலும் சேற்றைப் பூசிக்கொள்ளும். ரைனோவின் தோலும், யானையின் தோலும் தடித்திருப்பதால் இவ்விரு விலங்குகளின் வேறுபாட்டை உணராமல் முன்பு “தடித்த தோலிகள்”-பேசி டெர்மி (Pachy dermy) என்று வகைப்படுத்தினர். ரைனோக்களில் மூன்று விரல்கள் உள்ளன. யானைகளின் விரல்கள் வெளியில் தெரியாதபடி காலினுள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன. யானையின் விரல்களின் எண்ணிக்கைக்கும் வெளியில் தெரியும் நகங்களின் எண்ணிக்கைக்கும் தொடர்பு கிடையாது. மற்ற வேறுபாடுகளும், யானையும் ரைனோவும் வெவ்வேறு வரிசைகளைச் (Orders) சேர்ந்தவைகள் என்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன.

யானையும், புலியும் ரைனோவைக்கண்டு அஞ்சுகின்றன. குட்டி ரைனோவைப் புலி பிடித்துக்கொள்வதுண்டு. ஆனால் பெரிய ரைனோவைத் தனியாக ஒரு புலி தாக்கிவிட முடியாது.

ஒரு யானையால் ஓடவோ, குதிக்கவோ, திடீரென்று வளைந்து திரும்பவோ முடியாது. இந்திய ரைனோவால் இவையனைத்தையும் சுறு சுறுப்பாகச் செய்ய முடிகிறது. ரைனோ தைரியமுடையது; எதிர்த்து நிற்கும் திறமையுடையது; விரைவில் செயல்புரிய வல்லது. இத்தகைய குணங்களால் இதனை “விலங்குகளின் அரசன்” என்று அழைப்பது மிகப் பொருந்தும் என்று, திரு. ஈ.பி. கி (E.P. Gee) அவர்கள் கூறுகிறார்.

இன்று உலகில் ஐந்து ரைனோ (சிறப்பு) இனங்களே உள்ளன. அவற்றில் இரண்டு (சிறப்பு) இனங்கள் ஆப்பிரிக்காவில் உள்ளன. ஆப்பிரிக்க ரைனோக்கள் இரு கொம்புடையவைகள். (புகைப்படம் II-31.3) ஆப்பிரிக்கக் கருப்பு ரைனோ (வளைந்த உதடு உடையது)

இலைகளைப் பறித்துத் தின்கிறது. ஆப்பிரிக்க வெள்ளை ரைனோ (சதுர உதடு உடையது) புற்களை மேய்கிறது.

ஆசியாவிலுள்ள மற்ற மூன்று (சிறப்பு) இனங்களும் எண்ணிக் கையில் மிகக் குறைவாக உள்ளன. பெரிய இந்திய ஒற்றைக் கொம்பு ரினோ சுமார் 625-ம், பர்மாவில் உள்ள ஆசியாடிக்

படம் II-31.3

இரண்டு கொம்பு ஆப்பிரிக்க காண்டாமிருகம்

(Asiatic) அல்லது சுமட்ரன் (Sumatran) இரண்டு கொம்பு ரைனோ 170-ம், ஜாவான் (Javan) அல்லது சிறிய ஒற்றைக்கொம்பு ரைனோ மேற்கு ஜாவாவில் 25-லிருந்து 50க்குள்ளும் இருக்கும் என திரு. ஈ.பி.கீ (E.P.Gee) அவர்கள் கூறுகிறார். ரைனோக்கள் அனைத் தையும் காப்பாற்ற உலகக்குழு (World committee) ஒன்று அமைக் கப்பட்டிருக்கிறது.

உருவத்தில் (பருமனில்-Size) ஆப்பிரிக்கக் கருப்பு ரைனோ மிகப் பெரியது. இந்திய ரைனோ இரண்டாம் இடத்தையும், ஆப்பிரிக்க வெள்ளை ரைனோ மூன்றாம் இடத்தையும் பெறுகின்றன. நன்கு வளர்ந்த இந்திய ஒற்றைக் கொம்பு பெரிய ரைனோ அதன் தோள்

அருகில் 180 செ.மீ. உயரம் இருக்கிறது. சராசரியாக சுமார் 170 செ.மீ. உயரமும், 335 செ.மீ. உடல் சுற்றளவும் உள்ளன. எல்லாவற்றிற்கும் சிறியது சுமத்ரன் ரைனோவாகும். இதைக் காட்டிலும் ஜாவான் ரைனோ பெரியது. இந்திய ரைனோ, தன் குட்டியுடன் செல்லும்பொழுது, தாய்க்கு முன் குட்டி செல்கிறது. அதேபோல் ஆப்பிரிக்க வெள்ளை ரைனோவின் குட்டியும் தாய்க்கு முன்னே செல்கிறது. இவைகள் புல்வெளியில் வாழ்வதால் புற்களின் மறைவிலிருந்து புலி, குட்டியைத் தாக்கிவிடாது பாதுகாக்க இந்திய ரைனோவும், சிங்கம் தாக்காமல் இருக்க ஆப்பிரிக்க வெள்ளை ரைனோவும் மேற்கொண்டுள்ள பாதுகாப்பு முறையாகும்.

ஆசிய ரைனோவின் மூன்று (சிறப்பு) இனங்களும் இந்தியாவில் இருந்தன. ஜாவான் என்ற சிறிய, ஒற்றைக்கொம்பு ரைனோக்கள் வங்காளத்துச் சுந்தரவனச் சதுப்பு நிலக்காடுகளில் பெருவாரியாக இருந்தன. ஆனால் 1900ல் இவைகள் மறைந்துவிட்டன. சுமத்ரா இரண்டு கொம்பு ரைனோக்கள் 1935 வரையிலும் மீசோ (Mizo) மலைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து பின் மறைந்துவிட்டன. பெரிய இந்திய ஒற்றைக் கொம்பு ரைனோக்களும் மறையும் நிலையில் இருந்து பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வளவு பெரிய முரட்டு விலங்கு வெகுவாகக் குறைந்த தற்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதைத் திரு. கீ (Gee) அவர்கள் கூறுவதைக் காண்போம். ரைனோ மந்தப் புத்தியுள்ள முட்டாள் தனமான வனவிலங்கு. மற்ற இந்திய வனவிலங்குகள் தங்களுக்கு ஆபத்து என்ற இயல் பூக்கத்தைப் பெற்றவுடன் (Instinct) ஓடி ஒளிந்து, தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முயல்கின்றன. ரைனோவோ ஆபத்துதன்னை நெருங்கும் வரையிலும் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபடாமல், மேய்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. ஆபத்து நெருங்கிய பின்னும் அதிலிருந்து தப்பித்துச் செல்லாமல் அதனை எதிர்த்துத் தாக்குகிறது. மேலும், ரைனோ, குறிப்பிட்ட இடங்களிலுள்ள சாணக் குவியல்களுக்குச் சென்றே சாணம் போடும் பழக்கம் உள்ளது. சாணக்குவியலுக்குப் பின்புறமாக நகர்ந்து வந்து சாணம் போடுவதால், சாணக் குவியலின் மறுபுறத்தில் மறைந்திருந்து ரைனோவைப் பின்புறமாகத் தாக்குவது எதிரிக்கு எளிதாகிறது.

ரைனோக்கள் தனித்து வாழ்பவைகள். சில சமயங்களில் ரைனோக்கள் சேர்ந்து தென்பட்டாலும் அவைகள் எதேச்சையாகச் சேர்ந்தவைகளேயாகும். இக் கூட்டம் அவைகள் கூடி வாழும் பண்பால் ஏற்பட்டதல்ல,

இந்திய ரைனே பல்வேறு சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப நான்கு வகை ஒலிகளை எழுப்புகின்றன என திரு ஈ. பி. கீ. அவர்கள் கூறுகிறார்.

மிக முதுமையடைந்த ஆண் ரைனேக்கள் இளம் காளைகளுடன் போட்டியிட்டு வாழ இயலாது. எனவே, அவைகள் காடுகளின் உட்பகுதியை விட்டு வெளியேறி, அவற்றின் ஓரங்களில் ஒதுங்கி வாழ்கின்றன.

முதிர்ந்த ரைனேக்கள் ஒன்றையொன்று துரத்திச் செல்வதைச் சில சமயங்களில் காணலாம். வலிவுமிகுந்த ஆண் ரைனே வலிவற்ற ஒன்றைத் தாக்குவதற்காகத் துரத்துவது அல்ல. மாறாகக் கலவியை விரும்பிய இரு ரைனேக்களின் செயலாகும். பெரும்பாலும் பெண் ரைனே ஆண் ரைனேவைத் துரத்திச் செல்கிறது. பருவ காலத்தில் 46-48 நாட்களுக்கு ஒருமுறை பெண் ரைனே கருவுறும் நிலையை அடைகிறது. ரைனேவில் கர்ப்பக் காலம் 16½-16¾ மாதங்கள் நீடிக்கிறது. பல்வேறு மிருகக் காட்சிச் சாலைகளில் ரைனேக்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன; அவ்வாறு வளர்க்கப்பட்டவைகள் கருவுற்றுக் குட்டிகளை ஈந்துமுள்ளன.

பொய்க் குழி தோண்டி ரைனேக்களைப் பிடிக்கின்றனர். பிடிக்கப்பட்ட ரைனேவைச் சக்கரங்கள் இணைக்கப்பட்ட பெரிய கூண்டில் வைத்து இழுத்துச் செல்கின்றனர். துவக்கத்தில் இவைகள் முரட்டுத்தனமாக நடந்துகொண்டாலும் நன்கு நடத்தப்படுவதால், நாளடைவில் பழக்கப்பட்டுச் சாதுவாக நடந்துகொள்கின்றன. ரைனேக்களின் வாழ்நாள் சரியாகத் தெரியவில்லையாயினும் யானைகளைப் போல இவைகளும் சுமார் 70 வருடங்கள் வாழும் எனக் கருதப்படுகிறது.